

Dr Gary Meadors, 1 Koryntian, wykład 26, 1 Koryntian 11:2-34, Odpowiedź Pawła na pytania dotyczące publicznego kultu. 1 Koryntian 11:2-16, Mężczyźni i kobiety w publicznym kulcie przed Bogiem, część 2

© 2024 Gary Meadors i Ted Hildebrandt

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To wykład 26, 1 Koryntian 11:2-34, Odpowiedź Pawła na pytania o publiczne wielbienie. 1 Koryntian 11:2-16, Mężczyźni i kobiety w publicznym wielbieniu przed Bogiem, Część 2.

No cóż, kontynuujemy 1 List do Koryntian, rozdział 11. Jesteśmy na stronie 140 notatnika numer 12 i zaczniemy czytać rozdział 11, werset 5 na środku strony. Kiedy się zatrzymaliśmy, mówiliśmy o 11.4, kwestii mężczyzny hańbiącego swoją głowę poprzez nakrycie, i że to nakrycie najprawdopodobniej odnosi się do religii rzymskiej.

I że zrobienie tego, naciągnięcie togi na głowę byłoby synkretyzmem. Nie powinien tego robić. A co więcej, nie powinien tego robić, ponieważ człowiek jest chwałą Chrystusa.

W obrazach, których używa Paweł, nie powinien być zakryty. Mam więc kilka sposobów, aby to rozpatrzeć. W 11:5, jak kobiety hańbią swoją głowę, jeśli są odkryte w zgromadzeniu? 11:5 stwierdza, że każda kobieta, która modli się lub prorokuje z odkrytą głową, hańbi swoją głowę.

To tak samo, jak ogolenie głowy. W porządku. Teraz terminologia dotycząca okładki jest różna, ale porozmawiamy o tym trochę więcej.

Być może jest inaczej, niż można by się spodziewać. Jeśli myślisz o zasłonie, to z pewnością nie ma nic wspólnego z twarzą, jak w kulturach islamskich, ale byłby to jakiś rodzaj zasłony. I możesz je swobodnie zobaczyć.

Jeśli po prostu wpiszesz w wyszukiwarkę Google „Rzymskie kobiety z pierwszego wieku”, zobaczysz, że używają togi bardzo podobnie do mężczyzn, z tą różnicą, że używają jej w innym celu. Mężczyzna używał jej, gdy sprawował urząd, w pewnym sensie, lub oddawał cześć. Ona używała jej, aby pokazać, że jest mężatką i była zakryta w tym względzie publicznie.

Ale to był bardzo skromny rodzaj okrycia, który był częścią samego ubioru. I możesz bardzo łatwo przeglądać tego typu zapisy ikonograficzne online. W rzeczywistości

greckie słowo oznaczające welon, a to głowa, nie twarz, greckie słowo oznaczające welon nie jest w ogóle użyte w 1 Koryntian 11.

Nigdzie go nie ma. Więc jeśli to była jakaś prosta sytuacja z kapeluszem, to wydaje się, że to słowo zostałoby użyte, ale nie jest używane. I to jest część komplikacji tego tekstu pod względem języka.

W 11:4 jest coś o opadającej głowie. W 11:5 i 13 jest mowa o nieosłoniętej głowie. To nie jest 11.7, to musi być 11.7. O ceremonii zakrywania twarzy mówi się w kontekście Plutarcha.

Ma dokument zatytułowany Advice to New Brides. W tym dokumencie mowa jest o rzymskiej kobiecie, która jest zakryta, ma nakrytą głowę, jak w tej ceremonii ślubnej, aby wskazać, że jest teraz mężatką. Używa on w swoim źródle tej samej terminologii, którą mamy tutaj w 1 Liście do Koryntian, używając złożonych terminów zamiast typowego rzeczownika, który mógłby być użyty.

Niektóre poglądy będą dużo mówić o schodzeniu, ponieważ jest to dominujący związek używany w tym rozdziale. I porozmawiamy o tym, gdy przejdziemy do różnorodności poglądów na ten temat. Jednocześnie te terminy są używane do określania zasłony, która była społecznym wskaźnikiem, dzięki któremu stan cywilny kobiety był jasny dla wszystkich.

Oster odwołuje się do Plutarcha, cytat, który omawia rzymski zwyczaj noszenia nakryć głowy w liturgii. A kobiety były w to zaangażowane tak samo jak mężczyźni. Po raz kolejny, nauka Nowego Testamentu często pomija źródła rzymskie i źródła pierwotne w rekonstrukcji tych tekstów.

Rada Plutarcha dla panny młodej i pana młodego mówi o zasłanianiu panny młodej jako symbolu małżeństwa, używając tego samego słowa, które jest tutaj użyte, kata kalupetai, gdzie opada. Tak więc nakrycie głowy jest solidną częścią sygnalizowania zamężnej kobiety w kulturze rzymskiej. Więc to nie było niczym niezwykłym.

Paweł nie jest i nie sędzę, żeby Paweł skupiał się na tym tak bardzo, jak na obrazach mężczyzny, kobiety i Boga w tym tekście. Jednak w typowej kulturze rzymskiej, kiedy zbierali się na publicznym spotkaniu, kobiety miałyby zasłony podniesione tylko po to, by być rzymskimi żonami. Więc to byłoby normalne.

Porozmawiamy nieco później o propozycji Wintera dotyczącej nowych kobiet rzymskich, które mogły tego nie zrobić dla samej oczywistości w odniesieniu do ich muskułów w nowym otoczeniu i nowej władzy, którą znalazły w Imperium Rzymskim. Porozmawiamy o tym za chwilę. Oster kontynuuje swoją krytykę słabej pracy historycznej nad 11:4 i różnorodnością terminów w tych frazach.

Cytując, mówi, przykład kata z dopełniaczem podważa podstawy twierdzenia Murphy'ego O'Connora. Opisując osoby noszące nakrycia głowy, Plutarch używa greckiej frazy kata kephales, która jest słowem „opadać na głowę”, w sposób podobny do konwencjonalnego rozumienia 1 Koryntian 11.4 i pokazuje, że „opadanie na głowę” może odnosić się do czegoś spoczywającego na głowie. Tak więc jest to kwestia jedynie różnicowania języka i tego, że można mówić inaczej.

W studiach Nowego Testamentu, gdy mamy tego typu frazy, musimy wrócić i przestudiować greckie źródła, które są współczesne i, przedtem, tuż przed naszym tekstem docelowym, abyśmy mogli zobaczyć, jaka była normańska nomenklatura. Więc to nie jest niezwykła nomenklatura. Była używana w ten sposób, bez użycia tylko słowa oznaczającego kapelusz.

Greckie wyrażenie nie musi oznaczać włosów spływających po karku lub głowie. Literatura grecka współczesna Nowemu Testamentowi pokazuje, że wyrażenie kata kephales, to zgodnie z głową, w dół głowy, może oznaczać po prostu na głowie. Tak więc różnicowanie języka, żadnych tajemnic, ponieważ to język był używany w innych miejscach, aby oznaczać to samo, mieć coś na głowie.

Sednem sprawy wydaje się być to, że Paweł krytykuje kobietę, która z jakiegoś powodu łamie protokół. Dlaczego w ogóle pojawił się ten temat? Mógł pojawić się z dwóch powodów. Gdyby mężczyzna, elitarny mężczyzna z Koryntu Rzymskiego wszedł na zgromadzenie chrześcijańskie z nakrytą głową, byłby to synkretyzm z religią rzymską.

Gdyby kobieta przyszła z nakrytą głową, prawdopodobnie byłoby to normalne. Ale gdyby przyszła bez nakrycia głowy, to by to pobudziło rozmowę. I to jest możliwość w historycznej rekonstrukcji nowych kobiet rzymskich, o której wspomnimy z Winter nieco później.

Było pewne złamanie protokołu, które Paweł musiał poruszyć w społeczności. Jestem pod wrażeniem wyjaśnień, które powiązały tekst z jego czasem i miejscem. Oster i Gill, ważny artykuł, o którym nawet nie mówiliśmy, oraz Winter dostarczają kontekstu, aby zobaczyć, że publiczne nabożeństwo zostało zaatakowane przez niektóre rzymskie normy kulturowe, nawet nowe, i nie było dobre dla zgromadzenia chrześcijańskiego.

Tak więc, historycznie i kulturowo, przyjrzymy się kilku kwestiom, które mogłyby zbudować sprawę. Ale niekoniecznie musisz to mieć, aby uzyskać ten sam punkt. Że głowa kobiety jest chwałą mężczyzny, a Paweł twierdzi, że powinna być zakryta, ponieważ mężczyzna nie powinien być w centrum uwagi zgromadzenia, ale Bóg powinien być w centrum uwagi zarówno mężczyzny, jak i kobiety.

Mamy więc pewien normatywny wzór mężczyzn i kobiet przed Bogiem, a także kwestię kulturową, która mogła wywołać część kontrowersji. Oster przedstawił przekonujący argument, aby wyjaśnić mężczyzn. W rzeczywistości, o tym był jego artykuł w 1 Koryntian 11.

A mężczyźni są pomijani w praktycznie wszystkich komentarzach, wraz z powszechnym pomijaniem historycznych, kulturowych cech rzymskiej kolonii, według Ostera. Jeśli wyjaśnimy okładkę w odniesieniu do mężczyzn jako uwarunkowaną kulturowo, to czy nie należy użyć tego samego wzorca, aby wyjaśnić kwestię kobiet, że powinny być kulturowo uwarunkowane, aby były zakryte, a nie odkryte, jako kobiety zamężne na publicznych zgromadzeniach? Oto kilka zaproponowanych ilustracji dotyczących natury okładki dla kobiet.

Ta lista ilustruje podstawę do walidacji tego, czym jest okładka. Wiele tekstów i komentarzy skupia się na tym, cóż, czym jest okładka? Wydaje się, że są bardziej zauroczeni tym niż tym, co okładka symbolizuje, co wydaje się być bardziej tym, czego szuka Paul. Albo mógł uczynić okładkę bardziej dla nas zrozumiałą.

Nie odniósł się do tego. Przykrył ten fakt z innego powodu. Ale ludzie naprawdę zainteresowali się tym, co było na okładce.

Oto lista interpretacji. Na przykład Bruce Waltke, wybitny uczony Starego Testamentu, twierdzi, że był to rodzaj welonu lub kapelusza i powinien być prawdziwy dzisiaj. Uważa to za normę, którą należy kontynuować.

Są mennonici; kobiety będą nosić kapelusz, tak samo jak Amisze. W niektórych zreformowanych grupach od kobiet oczekuje się noszenia nakrycia głowy. W kościele rosyjskim kobiety noszą nakrycia głowy podczas nabożeństw.

Oni biorą to bardzo dosłownie. Więc jest taki konkretny pogląd. I jest pewna bibliografia na końcu moich notatek na ten temat.

Okładka, która była elementem typu welonu lub kapelusza, była używana ze względów kulturowych, ale nie jest już wiążąca. Innymi słowy, jest to tekst opisowy, a nie normatywny, co jest argumentem Wilsona w Bibsac . Trzeci pogląd jest taki, że okładka to długie włosy kobiety.

Wiele osób to akceptuje, bo jest to wygodne. Długie włosy kobiety są zakryte, ale to prawdopodobnie bardzo mało prawdopodobny pogląd. Ale William Martin ma artykuł na ten temat.

Po czwarte, okładka jest związana z tym, jak włosy są mocowane na głowie. I to jest szczególnie popularny pogląd, albo był popularny, ponieważ odpowiadał na wiele pytań o kobiety. I tak powiedzieli, że fryzura była problemem.

I podałem ci tam kilka nazwisk. W artykule Thompson, myślę, że Cynthia Thompson daje dużo zdjęć i pokazuje fryzury, i to było postrzegane jako przykrywka. To było bardzo popularne.

Myślę, że toga, że mężczyzna nosił togę, ale ubrania, które nosiły kobiety, były również łatwo wykonane w ten sposób. A fryzury są również kontrowersyjne, z powodu prostytutek, jak i okrycia. prostytutka nie zakrywałaby się.

Ona by się odsłoniła. I tak mamy kilka rzeczy kulturowych dziejących się w tym samym czasie. Po piąte, okładka jest związana z pewnymi kulturowymi aspektami religii rzymskiej, które dotyczą zarówno mężczyzn, jak i kobiet.

Zarówno Oster, jak i Gill wzywają do tego. Mężczyźni nie podciągnęliby go, nie powinni. Kobiety podciągnęłyby ubranie przez głowę.

Mnóstwo rzymskich zdjęć, aby zobaczyć dokładnie, jak to wyglądało. A szósta rzecz jest trochę nowsza i jest autorstwa Bruce'a Wintera. Okładka, zwłaszcza jej brak, innymi słowy, brak kulturowych oczekiwań co do kobiety, zamężnej kobiety, która jest zakryta, odnosi się do nowego problemu rzymskich kobiet i jest zatem kulturowo związana.

Jedną z książek Wintera jest *Roman Wives, Roman Widows, the Appearance of New Women and the Pauline Communities*. Przepracował również to, co działo się kulturowo w Rzymie. Kobiety w Rzymie popisywały się swoimi muskułami na wiele sposobów.

Na przykład, w grach faktycznie walczyły kobiety, o czym nigdy wcześniej nie słyszano, ale one popisywały się swoimi umiejętnościami, aby użyć analogii, aby wziąć udział w tych grach. W prawie rzymskim było wiele kwestii dotyczących kobiet i własności itd. Mężczyźni mieli prawa, kobiety nie, ale kobiety te prawa forsowały.

Więc w tym samym czasie, gdy Paweł poruszał tę kwestię, w świecie rzymskim istniał pewien ruch feministyczny. Ale prawdopodobnie byłoby przedwczesne, aby po prostu wciągnąć to wszystko do tego fragmentu. Być może nie potrzebujemy tego, ponieważ Paweł rozpakowywał biblijne obrazy, ale mogło to być częścią kulturowego bodźca dla problemu, który poruszał Paweł.

I próbując to rozwiązać, zamiast rozwiązać problem nowych kobiet rzymskich, porusza kwestię, cóż, dlaczego miałbyś lub dlaczego nie miałbyś być objęty? Wydaje się to o wiele łagodniejsze. Jeśli się nad tym zastanowić, zawsze byłem pod wrażeniem rozdziałów 11:2 do 16; nie jest to tak bombastyczne jak kontrowersje, które je poprzedzały. I nawet w drugiej połowie 1 Koryntian 11, gdzie mamy problemy Wieczerzy Pańskiej, gdzie Paweł staje się naprawdę drażliwy.

Wydaje się, że to po prostu tak inne, że traktuje to bardziej jak dziecinne rękawiczki, jeśli łaska, w 11:2 do 16. Więc zastanawiasz się, dlaczego to wyszło i jak bardzo było to problematyczne. Ale są informacje, które można wykorzystać, i myślę, że Winter ma kilka kluczowych spostrzeżeń, które należy wziąć pod uwagę. Te kobiety mogły być nowymi Rzymiankami i nie zasłaniały się publicznie, co również było problemem w kwestii prostytutek i kobiet zamężnych.

Używamy słowa prostytutki nie w zachodnim sensie, ale w sensie z pierwszego wieku, który był może trochę inny ze względu na dostęp, jaki tam był. I mogły chodzić do kościołów domowych, ponieważ publiczne zgromadzenia chrześcijan nie odbywały się na otwartej przestrzeni, per se. Odbywały się na dziedzińcach, jak widzimy w drugiej części tego rozdziału. Odbywały się w domach.

Czy te chrześcijańskie kobiety czuły swoje przysięgi i chciały zrobić coś innego, gdy poczuły swoje nowo odkryte wolności w kulturze rzymskiej i wprowadziły je do kultury kościelnej? Czy to stwarzało problemy? Czy było to trochę jak ze słabymi i silnymi? Słabi zasłaniaли się, a silni nie. Cóż, nie ujmuje tego w ten sposób, ale możemy zadać to pytanie. Czy to był problem w kulturze, który stwarzał problemy? Ten krótki przegląd kwestii, które ten tekst podnosi, powinien otrzeźwić każdego interpretatora.

Setki, tysiące stron zostało napisanych na temat kwestii, które poruszyliśmy w ciągu ostatnich kilku minut w poprzednim wykładzie i w tym. Powinno to również wskazywać, że dogmatyzm nie jest zgodny z interpretacją 1 Koryntian 11:2 do 16. Musimy przyjrzeć się opcjom, musimy przyjrzeć się polu i musimy mieć trochę pokory, nawet jeśli możemy powiedzieć, myślę, że tak właśnie jest.

Jest to również lekcja hermeneutyki, w jaki sposób każdy pogląd, używając tego samego tekstu, przedstawia dowody na to, jak wyjaśnia każde z problematycznych słów i fraz w sposób inny niż być może ich koledzy, którzy mają inny pogląd. Tak więc, raz jeszcze, może to być bardziej okno, niż chcielibyśmy przyznać, że wszyscy przychodzimy do tekstu z planem, a czasami mamy tendencję do widzenia tego, po co przyszliśmy. Musimy być bardzo ostrożni, najpierw spojrzeć na tekst, a następnie przejść do wachlarza interpretacji wtórnie, ale nie wykluczać ich, ponieważ wachlarz interpretacji łaskocze, co oznacza, że mogliśmy przegapić w inny sposób.

Przejdźmy jednak od 7 do 10, kolejny kluczowy fragment w przepływie tego tekstu. To właściwie kolejny fragment akapitu. Przeczytaliśmy część z tego.

Mężczyzna nie powinien, werset 7, zakrywać głowy, ponieważ jest ona obrazem i chwałą Boga. Zrozum to teraz. A swoją drogą, spójrz na koniec wersetu 12, który jest końcem tego akapitu.

Również, mężczyzna narodził się z kobiety, ale wszystko pochodzi od Boga. Widzisz, rzecz, która jest tak bardzo pomijana, to to, że ten fragment nie dotyczy nas; dotyczy Boga i tego, jak odnosimy się do Boga w publicznym oddawaniu czci. Ale kobieta jest chwałą mężczyzny, bo mężczyzna nie pochodzi od kobiety, ale kobieta od mężczyzny.

Oczywiście, to dotyczy Genesis. Werset 9, ani mężczyzna nie został stworzony dla kobiety, lecz kobieta dla mężczyzny. Genesis, z tego powodu kobieta powinna mieć władzę nad swoją głową ze względu na aniołów.

To jest wielki kluczowy werset. Niemniej jednak w Panu kobieta nie jest niezależna od mężczyzny, ani mężczyzna nie jest niezależny od kobiety. Innymi słowy, istnieje tu współzależność.

Istnieje między nimi równość. Ponieważ kobieta pochodzi od mężczyzny, tak i mężczyzna rodzi się z kobiety, ale wszystko pochodzi od Boga. Tak więc obraz, jeśli pozwolimy tekstowi mówić, to jak mężczyzna i kobieta, mężczyźni i kobiety, są przedstawiani przed Bogiem w publicznym kulcie.

Pomyślmy o tym trochę więcej w 7 do 10. Przede wszystkim o znaczeniu chwały. W wersecie 7, jak powiedziano, tutaj wyżej, mężczyzna nie powinien nakrywać głowy, ponieważ jest obrazem i chwałą Boga, ale kobieta jest chwałą mężczyzny.

To słowo chwała jest niezwykle ważne, nie dlatego, że jest to jakieś słowo kodowe lub tajne słowo, ale dlatego, że pokazuje nam, o czym jest ta metafora. Mężczyzna obrazuje Chrystusa i Boga, podczas gdy kobieta obrazuje mężczyznę w identyfikacji mężczyzny i kobiety przed Bogiem. Chwała odnosi się do relacji mężczyzn i kobiet do Bożego wzoru stworzenia, który został stworzony w Księdze Rodzaju 1:27.

Z tego powodu, który sięga 7 do 9, werset 10, kluczowy werset, z tego powodu, z powodu tego połączenia wstecz, a nie naprzód, chwałą mężczyzn i kobiet jest życie w świetle stworzenia na obraz Boga. Teraz, to jest temat, o którym wspomnieliśmy, ale musimy go tutaj przywrócić z pełną mocą, że stworzeni na obraz Boga i zgodnie z narracją Genesis, Bóg stworzył człowieka, człowiek nazwał zwierzęta, a nazywając zwierzęta, wiedział, że był niekompletny. Kobieta została stworzona z mężczyzny; to historia żebra, a bycie odpowiedzią dla mężczyzny jest sposobem, w jaki Hebrajczycy to ujmują: nie odpowiadać mu, ale go dopełnić.

Jest mężczyzna i kobieta; te dwie rzeczy stanowią całość ludzkiego stworzenia, wzajemnie się uzupełniające, równe pod wieloma względami, różne pod pewnymi względami, a potem musimy to wszystko wypracować w trakcie. Ale faktem jest, czy o tym jest ten tekst? I to jest pierwsza rzecz, o której jest. Opowieść o stworzeniu w 1 Liście do Koryntian koncentruje się na mężczyźnie, Bogu, kobiecie, mężczyźnie.

Jak powiedziała Morna Hooker, która ma kilka świetnych prac na temat Koryntian, mężczyzna jest chwałą Boga. Dlatego jego głowa musi być odkryta. On jest chwałą Boga. To jest obrazowość, symbolika. Kobieta jest chwałą mężczyzny.

Została stworzona z niego jako odpowiedź na potrzebę dopełnienia męskości-kobiety. Dlatego jej głowa musi być nakryta, ponieważ mężczyzna nie powinien otrzymywać chwały w zgromadzeniu lub w miejscu kultu, które się odbywa. I myślę, że jest coś uzasadnionego, o czym możemy nie mówić zbyt wiele między I wiekiem a dniem dzisiejszym, ale w I wieku ta symbolika była tak bardzo ważna, zarówno kulturowo, jak i teraz religijnie. Kobieta jest chwałą mężczyzny. Dlatego jej głowa musi być nakryta.

I nie musimy mówić, że jest to zakryte, więc pokazuje swoje podporządkowanie mężczyznom. Nie o tym jest tekst. Nie mówi tego.

Jest zakryta, aby pokazać swoje poddanie się Bogu. Zamiast obnosić się z mężczyzną z odkrytej głowy, jest zakryta, a przez to jest w pełni uprawniona do modlitwy i prorocstwa w zgromadzeniu. O to właśnie chodzi.

Ona jest pełna mocy. Z tego powodu dia touta. Możesz nie znać greki, ale mam tu trochę więcej, ponieważ potrzebujemy tego w tym rozdziale 11.

Ale dia touta, tam w wierszu, oznacza z tego powodu. To inferencyjny układ przyimkowy. Kobieta, gune, powinna, a przy okazji jest język obowiązku, powinna mieć władzę na głowie.

Następnie cytuję, z tego powodu, kobieta ma władzę na głowie. To dosłowne tłumaczenie. Zobaczysz za chwilę, że nie jest ono zbyt często przestrzegane.

Większość ludzi coś doda, a my to zobaczymy. Czy tłumaczenie on, które jest przyimkiem epi, oznacza położenie na głowie czy kontrolę nad głową? Widzisz, jest problem interpretacyjny, a hermeneutyka oparta na płci pojawia się i szybko przeskakuje na jedno lub drugie, w zależności od tego, w którą stronę chcą pójść. Rozważ szereg tłumaczeń do interpretacji.

Król Jakub, kobieta, która ma władzę na głowie. Ona jest pod tym względem zaopatrzona, nawiasem mówiąc. Byłaby dostarczana za każdym razem.

Jest to zrozumiałe z powodu innych części ciała. Jest po prostu zrozumiałe, że należy do niej. ESV zauważa, że ESV nie jest formalną dosłowną interpretacją, tłumaczeniem i ma symbol autorytetu na jej głowie.

To funkcjonalne, dynamiczne tłumaczenie. Dodali słowo symbol. Tego nie ma w grece.

NASB robi to samo. Mają symbol autorytetu na jej głowie. Umieszczają go jak starego Kinga Jimmy'ego.

Napisali to kursywą, aby wskazać, że nie jest to w języku greckim. Następnie NIV, kobieta powinna mieć znak autorytetu. Więc mamy tutaj importowane symbole i znaki, aby spróbować wyjaśnić, co się dzieje.

NIV to dynamiczne lub funkcjonalne tłumaczenie. Tak działają na jej głowie. TNIV, to ja to wstawiłem.

Możesz nie pamiętać TNIV, które nigdy nie zostało opublikowane w USA. Zostało opublikowane w Anglii i nigdy nie dotarło tutaj z wielu powodów. Ale oto sposób, w jaki sprowadzili je, aby mieć władzę nad jej własną głową. Cóż, dodali kolejne słowo, własną głowę, z powodu aniołów.

To jest wynik planu, aby zinterpretować to jako kobietę zyskującą kontrolę nad swoją głową. A następnie nakrycie NLT na jej głowie jako znak autorytetu, ponieważ aniołowie patrzą. Cóż, jeśli natychmiast wprowadzimy do tego hermeneutykę napędzaną planem, zaczniemy zadawać pytania takie jak autorytet źródła, źródło i autorytet, autorytet reguły, pochodzenie źródła i tego typu rzeczy.

Cóż, może powinniśmy zapytać, czym jest autorytet lub moc. W rzeczywistości exousia jest nawet tłumaczone jako prawa w poprzedniej części 1 Koryntian, gdzie masz elitarnych mężczyzn, którzy mają autorytet; mają prawo coś zrobić. To często nie jest zbyt często poruszane w tej ostatniej części. Kobieta powinna mieć prawo na głowie.

Wygląda więc na to, że ten tekst bardziej interesuje się kobietą dostosowującą się do pewnej procedury dla dobra jej uczestnictwa w publicznym nabożeństwie, mającą prawo to robić, przywilej, a nawet władzę, aby to robić. To nie jest tekst, który próbuje wyjaśnić jej związek z mężczyzną. W ten sposób jest często czytany, aby przekształcić go w tekst dotyczący płci.

To tekst o czci i roli kobiety w odniesieniu do tej czci. Wnosimy zbyt dużo bagażu zbyt szybko i zaczynamy nakładać go na wszystkie te warunki i wprowadzać te inne elementy. Nie musisz mówić, że to symbol lub znak autorytetu, ale dlaczego dodają te słowa, jeśli nie przechodzą do czegoś takiego jak TNIV i NLT, gdzie widzimy jasną interpretację, że robi to, aby mogła zyskać swój autorytet, podczas gdy cały czas ma prawo słusznie związane z Bogiem przez okładkę w zgromadzeniu.

Więc, aby zapanować nad sobą, a kiedy masz tysiące stron, które zostały opublikowane w tym tekście w debacie na temat płci, bardzo trudno jest zapanować i zadać bardziej podstawowe pytania. Jest artykuł, o którym już wspomniałem,

autorstwa Morny Hooker, która to robi, i myślę, że świetnie sobie radzi, próbując zapanować i wyeliminować wszystkie narzucania i po prostu zapytać, co dzieje się w tym tekście. Teraz tradycyjny pogląd polega na dodaniu symbolu lub znaku, aby wyjaśnić obraz, że kobieta jest pod władzą, mianowicie mężczyzny.

Ma symbol autorytetu, symbol, że należy do mężczyzny i powinna postępować zgodnie z jego nakazami. Cóż, to już inna dyskusja. To nie jest dyskusja, w której bierze udział Paul.

Paweł omawia bycie w zgodzie z Bogiem w uwielbieniu, a powodem tego jest chwała, doxa. Ona jest chwałą człowieka. Nie chodzi o to, kto rządzi kim.

Ale to importuje współczesną debatę na temat płci do tego tekstu i wypacza obrazowość Księgi Rodzaju. Paweł nie próbuje marginalizować kobiety ani gloryfikować mężczyzny. Każdy ma chwałę w swojej wyznaczonej relacji z Bogiem.

Mężczyzna nie zakrywa głowy podczas czci, ponieważ jest chwałą Boga. Kobieta zakrywa głowę, ponieważ jest chwałą mężczyzny w szerszej narracji biblijnej, nawet w Księdze Rodzaju. Każdy ma moc w tym obrazie stworzenia.

Teraz musisz podkreślić górę strony 143, ponieważ to jest kluczowy punkt w tym wszystkim. Zbyt wiele wlewamy do tekstu, zanim wydobędziemy z niego jego podstawowe znaczenie. Morna Hooker skomentowała to, cytując, w ten sam sposób, w jaki obowiązek, który spoczywa na kobiecie, opiera się na fakcie, że jest chwałą mężczyzny.

W jej przypadku zatem jej odkryta głowa będzie odzwierciedlać jego, to znaczy chwałę mężczyzny, zarówno dlatego, że ona jest jego chwałą, jak i dlatego, że on jest jej metaforyczną głową. Z tego powodu osąd w jej przypadku jest inny. Jej głowa musi być nakryta nie dlatego, że jest w obecności mężczyzny, ale dlatego, że jest w obecności Boga.

W tym tkwi haczyk. Chodzi o Boga, nie o ludzi. Ale ona jest w obecności Boga i jego aniołów, a w ich obecności chwała człowieka musi być ukryta.

To nie jest sedno sprawy. Bóg jest sednem sprawy. Gdyby modliła się lub prorokowała z odkrytą głową, nie wychwalałaby Boga, ale odzwierciedlałaby chwałę człowieka.

A w obecności Boga, to nieuchronnie musi się przerodzić w wstyd. To tak, jakby goła głowę. To wstyd.

Honor i wstyd w kulturze. Ona nie czci Boga. Ona zawstydzą Boga, pozwalając człowiekowi być chwałą.

A gdyby weszła z ogoloną głową i to zrobiła, byłoby jeszcze gorzej. To paskudna metafora, prawda? No więc, to właśnie zajęło mi dużo czasu. Czytałem i czytałem, i czytałem, i czytałem, i czułem się, jakbym był skręcony jak precel.

Przy całej literaturze, wszyscy używają tego samego tekstu i mówią różne rzeczy, wszystko to jest ważne. I wszystko to znalazłoby się na stole, gdybyśmy mieli zrobić wykład na temat tego, czym jest egalitaryzm, czym jest hierarchizm. Nie robimy wykładu na ten temat.

Robimy wykład na temat 1 Koryntian 11. A Hooker zdyscyplinowała się jako dobra uczona, aby utrzymać ten punkt widzenia. Musisz przeczytać ten akapit kilka razy.

Hooker zauważa, że w tradycji literatury żydowskiej Drugiej Świątyni aniołowie czcili Adama podczas stworzenia. Literatura żydowska Drugiej Świątyni została napisana głównie między Starym a Nowym Testamentem. Część z niej powstała nieco później.

I to jest ogromny zbiór literatury, którą odziedziczyli wczesni chrześcijanie w nurcie żydowskim. Mamy nawet niektóre z nich cytowane w księgach Nowego Testamentu jako tekst dowodowy na takie rzeczy jak śmierć Izajasza. Juda używa wielu rzeczy z literatury żydowskiej Drugiej Świątyni.

Janice i Jambres jako imiona magów w Egipcie. Tego nie ma w Biblii. To jest w literaturze żydowskiej Drugiej Świątyni.

Kiedy trafia do Biblii, otrzymuje Boże imprimatur. Jest zatwierdzone. Poza Biblią jest to nienatchniona literatura.

Więc być może w 1 Liście do Koryntian Paweł uważa, że istnieje niebezpieczeństwo, że aniołowie mogą zostać zwiedzeni i oddawać cześć człowiekowi, jeśli jego chwała zostanie ukazana przez odsłoniętą kobietę. Że pokusa do aniołów ich nie obraża. To dotyczy Boga.

Głowa mężczyzny jest metaforycznym obrazem Boga. Głowa kobiety jest metaforycznym obrazem mężczyzny. Zakrywasz głowę kobiety, aby aniołowie, z powodu aniołów, nie byli zawstydzeni, widząc mężczyznę w kategoriach kobiety, a zatem nie przegapili Boga.

To zbyt uproszczone ujęcie. Ale myślę, że to właśnie o takiej dynamice powinniśmy myśleć w tym tekście, zamiast szukać sposobu na udowodnienie innego poglądu na temat płci. Więc w jaki sposób cover jest autorytetem? Ponownie, analiza Hookera przebija się przez współczesną debatę na temat płci i pozwala Paulowi mówić.

Mówi, cytuję, po raz kolejny odpowiedź może leżeć w użyciu przez Pawła słowa doxa. To jest słowo chwała w 11:7. Ponieważ słowa chwała i cześć są w pewnym stopniu synonimami, bycie chwałą Boga jest samo w sobie czczeniem Go. Przepraszam, zboczyłem z tematu.

Ponieważ słowa chwała i cześć są w pewnym stopniu synonimami, bycie chwałą Boga jest samo w sobie oddawaniem Mu czci. Chwała i cześć należą do tej samej kategorii. Według Pawła jednak to mężczyzna, a nie kobieta, jest chwałą Boga i to on będzie zatem naturalnie odgrywał aktywną rolę w oddawaniu czci.

Jeśli kobieta również, wbrew żydowskiemu zwyczajowi, bierze udział w modlitwie i prorocztwie, innymi słowy, ma teraz prawo to robić, to dlatego, że została jej dana nowa moc. Jednak teraz kobiety również rozmawiają z Bogiem w modlitwie i głoszą Jego słowo w prorocztwie. Aby to zrobić, potrzebuje autorytetu i mocy od Boga.

Nakrycie głowy, które symbolizuje zatarcie chwały mężczyzny w obecności Boga, służy również jako znak autorytetu lub prawa, które jest dane kobiecie. Z chwałą mężczyzny ukrytą przez jej nakrycie, ona również może odzwierciedlać chwałę Boga w miejscu kultu. Nie zwracaj uwagi na mężczyznę. Zwracaj uwagę na Boga.

Teraz, to wszystko jest metaforą; to wszystko symbolika, więc potrzeba trochę czasu, aby to ogarnąć. Wszystkie metafory muszą być interpretowane, a nie są one interpretowane przez siebie. I tak, w tych metaforach mężczyzny niezakrytego, kobiety zakrytej, nie chodzi o hierarchię płci; chodzi o to, jak stoją przed Bogiem w uwielbieniu.

A kiedy stajesz przed Bogiem w uwielbieniu, oszpecaś i podporządkowujesz człowieka, który jest produktem stworzenia, i podnosisz rolę Boga, który jest człowiekiem, koroną stworzenia w obrazach Księgi Rodzaju. O to właśnie chodzi Pawłowi. Teraz to zostało w jakiś sposób naruszone.

Podkreślam koniec cytatu tutaj pogrubionymi literami, ponieważ welon jest daleki od symbolu podporządkowania kobiety mężczyźnie. Dlatego nakrycie jej głowy jest tym, co Paweł nazywa autorytetem. Daje jej autorytet. W modlitwie i prorokowaniu, ona, podobnie jak mężczyzna, jest pod autorytetem Boga.

To jest symbolika, którą widzisz. Nie próbuje rozpakować wszystkich płci. Garland powiedział to, Fee powiedział to, ale kiedy przechodzą do swoich wyjaśnień, domyślnie mówią niemal o hierarchizmie, komplementaryzmie i egalitaryzmie.

Marta Hooker przebija się przez te rzeczy w swoim artykule, który, nawiasem mówiąc, cóż, chyba tego nie powiem, bo nie jestem pewien, czy dobrze zrozumiałem powiązanie, ale napisała wiele rzeczy o 1 Koryntianach, w tym dużą książkę na ten temat. Dobrze, więc Thistleton również wchodzi i popiera analizę Hookera w tym

tekście, a w niemałym stopniu w jego tomie, strony 835–841. Więc powtórzyłem to wystarczająco dużo, ale to wymaga powtórzenia.

Zajął mi dużo czasu, aby zacząć to dostrzegać, zamiast próbować zrozumieć wszystkie poglądy na temat płci. Zaczniemy od tekstu. Tekst dotyczy mężczyzn i kobiet czczących Boga, i to jest to, co się liczy. To, jak wyobrażasz sobie siebie w odniesieniu do biblijnej narracji, jest tym, co się liczy. Wiele innych kwestii jest na drugim planie dla innych rzeczy, w innych czasach, nie tutaj teraz.

Teraz ludzie będą wracać do tego tekstu, to będzie trwało wiecznie, ale musimy być niezwykle ostrożni, jak do niego wracamy. Najpierw upewnijmy się, że mamy tekst. Winter i kilku innych to zrobiło, ale Winter poczynił ciekawą obserwację.

Powiedział, że w tym tekście w wielu rękopisach występuje wariant terminu autorytet. Wulgata, koptyjski i wielu wczesnych ojców Kościoła, wszystkie one są częścią źródeł wtórnych, niektóre w języku greckim, niektóre w koptyjskim. A także Ptolemeusz, Ireneusz, Hipolit, Orygenes, Chryzostom, Augustyn, Beda.

Zastępują słowo veil, właściwe słowo oznaczające welon, słowem exousia, autorytet, i tworzą wariant odczytu na tej podstawie. Teraz, ich wariant odczytu nie powinien zastępować odczytu exousia w Koryntianach, ponieważ najlepsze manuskrypty, większość manuskryptów, to zawiera, ale pokazuje historię interpretacji, historię interpretacji, że na głowie kobiety było coś, co w tym otoczeniu pokazywało, zasłaniało chwałę człowieka, aby chwała Boga mogła dominować w otoczeniu kultu. Dobrze, a co z powodu aniołów? Tutaj znowu było wiele propozycji na ten temat.

Niektórzy mówili o złych aniołach, którzy chcą wszystko zepsuć, na przykład porządek stworzenia. Ale większość, a ja po prostu będę się tym trzymał, widzi to jako odmianę aniołów jako części obserwatorów i, w pewnym sensie, policjantów stworzenia. Jest jakiś tekst w Księdze Hioba; jest jakiś tekst w Nowym Testamencie, który mówi o obecności aniołów w odniesieniu do stworzenia jako Bożych strażników.

I tak, najlepiej to rozumieć poprzez aniołów jako opiekunów stworzonego wzoru, a także w domenie czci. Chwała mężczyzny musi być ukryta, a kobieta musi nosić nakrycie na głowie ze względu na aniołów, co oznacza, że aniołowie nie są obrażeni, ponieważ wiedzą, kto ma być uwielbiony w czci, a jest to Bóg. W Księdze Objawienia jest nawet pewna symbolika, w której aniołowie składają skrzydła nad głowami w honorowym aspekcie Boga, tak że tylko Bóg jest na pierwszym planie, a nie aniołowie.

Tak więc aniołowie są po prostu częścią narracyjnego kompleksu, który nie będzie obrażony czynami kobiety. Relacja między mężczyznami i kobietami została stworzona w 11:11 i 12. Niemniej jednak w Panu, werset 11, kobieta nie jest niezależna od mężczyzny, ani mężczyzna nie jest niezależny od kobiety.

Jeśli jesteś żonaty, to rozumiesz to. Bo jak kobieta pochodzi od mężczyzny, tak i mężczyzna rodzi się z kobiety. Ale wszystko pochodzi od Boga.

To jest po prostu stwierdzenie wzajemności mężczyzn i kobiet. Nie można tego po prostu odrzucić jako egalitarnego stwierdzenia doktrynalnego, ale z pewnością jest to stwierdzenie, że mężczyźni i kobiety są równi przed Bogiem w oddawaniu czci. I ta równość jest potwierdzona w stylu oddawania czci w pierwszym wieku przez mężczyzn, którzy są odkryci, a kobiety zakryte.

Możemy zapytać, czy jest 11:15, wybiegam tu w przyszłość. Och, dobrze. Strona 144.

11:15. 13 do 15. Werset 13. Oceńcie sami: czy wypada, aby kobiety modliły się do Boga z odsłoniętą głową? Widzę, że teraz twoja odpowiedź na to powinna brzmieć: nie, nie byłoby to właściwe, ponieważ jej głowa symbolizuje mężczyznę, a to przeszkadza w prawdziwym oddawaniu czci, więc powinna być zakryta.

Twoja odpowiedź na ten werset nie powinna brzmieć: cóż, jeśli jest odsłonięta, nie jest posłuszna mężowi. To wprowadzanie do tego tekstu zbędnych informacji. Nie o to chodzi.

Chodzi o nią do Boga. Czyż sama natura rzeczy nie uczy cię, że jeśli mężczyzna ma długie włosy, to jest to dla niego hańba? I jest w tym bardzo kulturowy element. Nazaretczyki zapuszczali długie włosy w ramach ślubu.

Wiemy, że w niektórych Starych Testamentach były długie włosy. Absalomowi włosy zaplątały się w drzewo. Ale pozwól, że zasugeruję ci, pozbądź się średniowiecznych obrazów Jezusa z długimi włosami.

Miałby szorstkie włosy jak każdy dobry Żyd tamtych czasów. Zazwyczaj nie mieli długich włosów. Bo jak kobieta pochodzi od mężczyzny, tak i mężczyzna narodził się z kobiety, ale wszystko pochodzi od Boga.

Przepraszam, pozwól mi przejść do wersetu 15. Ale jeśli kobieta ma długie włosy, to jest to jej chwała, bo długie włosy są jej dane jako okrycie. O tym porozmawiamy za chwilę.

Jeśli ktoś chce się kłócić, nie mamy innej praktyki: werset 15, argument z analogii lub tożsamości. Paweł argumentował przez analogię, że skoro kobiety z natury otrzymały długie włosy jako nakrycie, a nie zamiast nakrycia, to samo w sobie wskazuje na potrzebę zakrycia się podczas modlitwy i prorokowania.

Zobacz, gdyby to był argument z tożsamości, powiedziałby, że włosy są okładką. Wiele osób przyjmuje to jako pogląd. Włosy są okładką, ponieważ jest to wygodne.

W nowoczesnej Ameryce, w większości zgromadzeń, kobiety nie noszą kapeluszy. I tak to uzasadniają, mówiąc, że włosy są jej przykrywką. Cóż, jeśli widziałeś wiele nowoczesnych kobiet, to nie ma tam wiele, co mogłoby być przykrywką.

Niektóre z nich są niższe od mężczyzn, a niektóre golą głowy i tak dalej. Nie używaj tego fragmentu w tym kontekście. To analogiczne stwierdzenie, że z natury mężczyźni zazwyczaj nie mają długich włosów.

Kobiety zazwyczaj mają długie włosy, a mężczyźni nie są zakryci. Kobiety są zakryte. Natura mówi nam, że poprzez analogiczny argument, kobiety powinny mieć zakryte włosy.

To wszystko, co mówi. Nic więcej, nic mniej. Następnie dochodzimy do tego, co dla mnie jest na pierwszy rzut oka dość niepokojącym werselem.

I chociaż są pewne prawdziwe wyzwania w zrozumieniu całego 1 Listu do Koryntian 11, to ten jest niemałym fragmentem tego wyzwania. W 11.16, jeśli czytasz Biblię Króla Jakuba, American Standard lub New Revised Standard Version, jest powiedziane, że nie mamy takiego zwyczaju. Pozwól mi przeczytać to z, przeczytaj werset z tej konkretnej wersji, NRSV.

1 Koryntian 11, werset 16. Muszę podnieść okulary, żeby móc widzieć. Ale jeśli ktoś jest skłonny do kłótni, to jest to rodzaj końcowego stwierdzenia na temat tego, co mówił Paweł.

Nie mamy takiego zwyczaju, ani kościoły Boga. Nie ma takiego zwyczaju. Posłuchajcie 2011 NIV, werset 15.

16. Jeśli ktoś chce być w tej sprawie spórny, nie mamy innej praktyki, ani kościoły Boga. Nie ma takiej praktyki, żadnej innej praktyki.

To rozwali ci głowę na pół. Pamiętam, że jako naiwny czytelnik, nie czytałem takiego zwyczaju, mówiąc: chłopcze, przeszedł przez mnóstwo wygibasów, żeby powiedzieć, że pod koniec dnia to nie robi żadnej różnicy. A potem przeczytałem: nie ma innego zwyczaju, co sugerowałoby, że tak trzeba to robić, bo kościoły robią to w ten sposób.

To jest to, co niektórzy nazywają prawem kanonicznym. To tradycyjne oczekiwanie. Cóż, na pierwszy rzut oka, na stronie 144 w środku, ta odmiana tłumaczenia domaga się różnicy w znaczeniu.

Termin przetłumaczony zwyczaj jest jasny, ale modyfikator, taki lub inny, jest w centrum uwagi. Twój grecki leksykon używa terminu taki zwyczaj. Nie znajdziesz opcji innych w tym ustawieniu, ale to nie może kończyć dnia.

Zwyczaj to świadoma praktyka zbiorowości. I mamy parodicis na początku, oznaczające tradycję, autorytatywną tradycję. Mamy słowo zwyczaj na końcu.

Dlaczego użył parodicis tutaj? Widzę, że coś tu się dzieje. Dojdziemy do tego. Dwa widoki na temat tego, jakie są niestandardowe odniesienia.

Czy to jest praktyka, którą krytykował Paweł? Że nie ma takiej praktyki. Innymi słowy, kobieta zdejmuje kapelusz podczas publicznego nabożeństwa. Nie ma takiej praktyki.

Nie rób tego. Czy to jest w celu wsparcia tradycji? Nie ma innej praktyki. Tam dostałem coś w rodzaju odwrócenia.

Brak takiej praktyki oznacza, że nie musisz się o to martwić. Brak innej praktyki oznacza, że musisz to zrobić w ten sposób, w żaden inny sposób. To są dwa wybory, dwa obrazy.

Sędzia, który jest autorem artykułu, wydaje się twierdzić, że Paulowskie rozgraniczenie kultu może zawierać pewne konwencje kulturowe, które służyły tradycji, czyli stronie kryminalistycznej, która została ustanowiona. Innymi słowy, charakter okładki i rodzaj koloru, kapeluszy, fryzur itd. itp. Mogą tam być pewne konwencje.

Można by argumentować, że nie musimy tego robić we współczesnej kulturze, ponieważ nie wychodzi to tak samo, jak w starożytnej kulturze politeistycznej. Gdybyście byli w Rosji, nosilibyście kapelusz, panie, ponieważ tak właśnie robią. Tak robią wszystkie ich kościoły.

Mieli nawet pewne problemy z tym, ponieważ współczesny świat, że tak powiem, wkracza na ich terytorium. Mam szwagra, który był misjonarzem w Rosji. Więc Sędzia wydaje się argumentować, że istnieje rozgraniczenie konwencji przeciwko tradycjom jako możliwość, aby ten tekst odnosił się do konwencji, ale nie do tradycji.

Paweł jest zbyt mądry, by zaprzeczać samemu sobie na końcu fragmentu. Joe Friday komentarzy, czyli Fitzmeyer, mówi tak. Jego tłumaczenie tego tekstu brzmi: jeśli ktoś jest skłonny do kłótni na ten temat, nie mamy takiego zwyczaju, ani kościoły Boga.

A potem Fitzmeyer mówi, że Paul był świadomy, że jego skomplikowane argumenty dotyczące tego problemu mogą nie być przekonujące dla wszystkich. Tak więc w rzeczywistości odwołuje się do dyscypliny lub zwyczaju kościoła chrześcijańskiego, tego, co teraz nazywa się prawem kanonicznym, a Schuster, Schuster, Fiorenza słusznie nazywa to autorytatywnym apelem. Rzymskokatolickie powiązania Fitzmeyera przebijają tutaj.

Opisuje to w pewien sposób za pomocą analogii tekstu i tradycji, która byłaby odwrotnością słowa tradycja. Ale analogia ta może być wnikliwa. W końcu Paweł był apostołem, a jego konwencje należy traktować poważnie.

Widzicie więc, że werset 16 rzuca nas na samym końcu w coś w rodzaju pralki. Inne komentarze wskazują, że pozorne ustępstwo Pawła dotyczy kwestii spornej natury historycznego kontekstu korynckiego. Mówi, że nie mamy innego zwyczaju, co w zasadzie mówi każdemu Koryntianinowi, który chce korzystać z praw, który chce z tego robić problem, że nie może tego zrobić, ponieważ nie jest to dozwolone.

Inne kościoły podążają tą linią, a ty musisz podążać tą linią. To byłoby żadne inne. Więc jest to interpretacyjne, a żadne inne nie byłoby bardziej interpretacyjne niż brak takiego zwyczaju.

Ale nikt inny nie wygrywa dnia pod względem większości interpretacji i wyjaśnień. Chociaż Paweł nie poszedłby na kompromis w kwestii motywu stworzenia, mógł być otwarty na dopuszczenie różnorodności sposobów, w jakie ten motyw jest podtrzymywany w kulcie; takie byłyby konwencje. Mianowicie, pozorny argument o użyciu okładki nie może przeważać nad rzeczywistością metanarracji i faktem, że wszystkie inne kościoły są zgodne z tą nauką.

Już samo to powinno skłonić ich do podsumowania i przemyślenia własnych praktyk. Tak więc, jest tu kilka dziwactw, a ten ostatni w wersecie 16 nie jest łatwy do rozwiązania lub omówienia, ale jednocześnie, jest przynajmniej kilka scenariuszy, które można wziąć pod uwagę. W interpretacji, nie zawsze wychodzimy z poglądem, ale wychodzimy z kilkoma opcjami, które rozważamy, dopóki nie otrzymamy więcej światła, które być może popchnie nas w jednym lub drugim kierunku.

Na następnej stronie, 145, być może najważniejsze jest zestawienie tradycji przekazanej w 11:2 ze zwyczajem odnotowanym w 11:16. Jak tłumaczysz to, co wydaje się być radykalną zmianą języka, językiem parodystycznym? Ton argumentacji w 11:2-16 jest wyraźnie inny niż w 17-34, który dotyczy Wieczerzy Pańskiej. Jest łagodny w 11:2-16 ogólnie rzecz biorąc, stanowczy, ale łagodny, ale kiedy dochodzi do 11:17-34 i ma do czynienia z herezją, że tak powiem, człowieku, od razu się tym zajmuje. 11:2-16 przechodzi od pochwały do dyskusji i przyzwoitości.

11:17-34 nie zawiera pochwał, ale jednoznacznie nakazuje pewne działania. Istnieje więc różnica w odczuciach między akapitem, który właśnie omówiliśmy w 2-16, a tym, co omówimy w 17 i następnym. Istnieje więc jakiś powód, dla którego Paweł szedł lekko, ale nadal przedstawiał motyw stworzenia, jak powinni się do niego odnosić, a mimo to istniały pewne zmienne ewidentnie zwyczajowe, ale społeczności kościoła pierwszego wieku je przyjęły i powinny je kontynuować, a mogłoby to być coś tak prostego, jak zamężna kobieta zakryta w kościele domowym, zamiast być taka, jak mogłaby być w swoim własnym domu, i to jest odślonięte.

Być może obrażali Rzymian, łamiąc rzymskie zwyczaje. Tak więc, jest wiele sposobów, aby o tym myśleć, i po prostu musimy się zatrzymać i to zrobić. Mam łamigłówkę, na którą nie odpowiem, ale to łamigłówka.

Gdyby Paul pisał tę sekcję dzisiaj, jak by ją ujął? Jeśli się nad tym zastanowić, jak by ją ujął? Co byłoby normatywne? Co byłoby opisowe? Jaki byłby stworzony wzór? Co byłoby zwyczajem? To byłby dobry mały temat do dyskusji. Gdyby Paul pisał tę sekcję dzisiaj, jak by ją ujął? Cóż, jeśli chodzi o marsz przez tekst, to tyle. Chcę trochę porozmawiać o historycznej, kulturowej rekonstrukcji jako tle tekstu.

Zamiast dać ci tę sekcję najpierw i pozwolić jej przyćmić tekst, chciałem najpierw przejść przez tekst, a potem zrobić to. Zrobiliśmy to trochę inaczej w 1 do 4, 5 i 6, ponieważ było to odpowiednie, aby to zrobić tam, ponieważ było to tak mocne. Tutaj jest tego trochę mniej, ale nadal jest to poważne rozważenie.

Zasadniczo dotyczy to odbudowy zimy, nie tylko zimy, ale także innych. Pisał o tym, ułatwiał nam to w artykułach i swojej książce o Nowych Żonach Rzymian. Mówi, punkt pierwszy, kiedy mężczyźni nosili welony, wykrzyknik.

Artykuły Ostera, Gilla i innych dowodzą, że zasłanianie twarzy było praktykowane zarówno przez mężczyzn, jak i kobiety w społeczeństwie rzymskim. Winter zastanawia się, w jaki sposób ten wzór odzwierciedlają rzymscy cesarze, którzy przewodzili działalności kultowej, a także elita społeczna w Koryncie, która pełniła swoją funkcję kultową. Ci rzymscy urzędnicy naciągali togę na głowę, gdy odprawiali ceremonię religijną, a być może także wydarzenia obywatelskie lub prawne.

Winter uważa, że jeśli osoby o wysokim statusie praktykowały to w zgromadzeniu chrześcijańskim, powiedzmy, że stanęły przed trzciną i ją podniosły, lub gdy prorokowały, to być może osoby o niższym statusie poszły w ich ślady, a zatem mógł powstać pogański synkretyzm i konflikt statusu społecznego. To jest uzasadniona trzcina z tego, co wiemy o rzymskim Koryncie. Po drugie, grecki termin *gune*, który jest słowem, jest jedno słowo w wymowie dla kobiety, *gune* i żony, *gune*.

Kontekst jest jedynym sposobem, aby poznać różnicę. To prawda dla mężczyzny i męża, *oner*, *man*, *oner*, husband. Kontekst robi różnicę.

Można to przetłumaczyć jako kobieta lub żona. Jest to zależne od kontekstu. Kontekst 1 Koryntian 11 wymaga, aby przetłumaczyć to jako żona.

Wzmianka o welonie i analogia do zwierchnictwa tego wymagają. Rada Plutarcha dla panny młodej i pana młodego wskazuje, że kobieta zaczęła praktykować welon od małżeństwa. Tak więc ten tekst jest skierowany do mężów i żon w publicznym nabożeństwie, a nie do mężczyzn i kobiet w ogólności.

Niektórzy doszli do wniosku, że były to raczej domowe kodeksy niż publiczne nabożeństwa, co rzuca zupełnie inne światło na tekst. Nowy scenariusz rzymskich żon z zimy. Istnieją wystarczające dowody, aby założyć, że kobiety o wysokim statusie, zirytowane podwójnymi standardami seksualnymi dla mężczyzn, sceną bankietów, o której mówiliśmy, mężczyznami posiadającymi własność, a kobietami nie, i ogólnym patriachatem, a także ich legalne żony postanowiły stworzyć nowe wzorce zachowań społecznych i seksualnych.

W rzymskich annałach przerażało to Cezarów, ponieważ było to antykulturowe w Rzymie przez rzymskie kobiety o statusie. Jest to więc bardzo interesująca rzecz do śledzenia. Mowa sypialniana wygłoszona do nowożeńców przez Plutarcha wymaga, aby żona akceptowała przypadkowe spotkania seksualne mężczyzn; mówiliśmy o tym wcześniej, w sytuacjach towarzyskich, takich jak rzymskie bankiety, w końcu stało się to nie do zniesienia dla żon i doszło do buntu.

Rzeczywistość nowej kobiety i jej zachowanie najwyraźniej skłoniły Cezara Augusta do wprowadzenia nowego ustawodawstwa z surowymi karami, aby uratować zorientowany na mężczyzn pogląd Rzymu na wartości rodzinne. Wydaje się, że ustawodawstwo zawiodło. Istnieje fascynujący wgląd w wewnętrzną kulturę rzymską, która miała miejsce w tym okresie.

Można to zobaczyć w publikacji, którą ci tam dałem. Pierwszy punkt na 146. Podczas gdy kobiety zamężne zasłaniały się publicznie, prawdopodobnie nie robiły tego w zaciszu własnego domu.

Kościół w Koryncie spotykał się w domach prywatnych. Czy niektórzy nie nosili zasłon, gdy się spotykali? Czy to właśnie się działo? Niezasłonięta żona jest zniewagą, jak Paweł wyraźnie wskazuje w 11, 5 i 6. Paweł przyrównał nienoszenie zasłony do społecznego piętna publicznie ujawnionych i ukaranych cudzołożnic, sprowadzonych do statusu prostytutki. Bardzo poważne.

Czy w kościele domowym byli pobłażliwi, czego nie zrobiliby w miejscu publicznym? Być może Paweł próbował odróżnić chrześcijańskie żony od nowych rzymskich kobiet. Czy niektóre chrześcijańskie żony wchodziły na pokład z nowymi rzymskimi kobietami? Dlatego też utrzymywano typową konwencję społeczną, aby uniknąć poczucia winy przez skojarzenie. Być może było to ustępstwo na rzecz kultury rzymskiej, aby kościół nie stwarzał więcej problemów, niż już miał.

Zasłona nie została stworzona w celach religijnych ani w celu stworzenia wzoru. Była to kwestia w kulturze, która mogła podważyć etykę kościoła. W 11:7 i 10 Paweł użył wybitnego i mocnego greckiego czasownika, który oznaczał zobowiązanie etyczne.

Wspominałem ci wcześniej o słowie „powinien”. Zarówno mężowie, jak i żony mieli demonstrować wysoki status małżeństwa za pomocą pewnych konwencji społecznych. Mężczyźni nie mieli być zastrzygnięci, co w ten sposób odzwierciedlało synkretyzm z rzymskimi władzami i praktykami kultowymi.

Dla żony najbardziej oczywistym znakiem małżeństwa było noszenie welonu. Dlatego też musiała mieć autorytet lub znak małżeństwa na głowie. Paweł nie mówił tutaj, że mąż, jako głowa, sprawuje władzę nad swoją żoną.

W przeciwnym razie użyłby czasownika *exusiaiō*, po prostu mówiąc, że kobieta jest zobowiązana nosić na głowie to, co oznacza dla wszystkich i każdego, że jest mężatką. Tak więc nie chodzi o wymagania dotyczące płci. Chodzi bardziej o strukturę społeczną w tym sensie i byłaby to bardziej struktura boska, tak jak ją odczytaliśmy w tekście.

Odniesienie Pawła do natury w 11:14 odzwierciedla mentalność jego czasów. Filozofowie jego czasów odwoływali się do natury jako nauczyciela kultury. Noszenie długich włosów przez mężczyzn wskazywało na zaprzeczenie ich męskości i określało ich jako homoseksualistów.

Wszystkie kultury pierwszego wieku posiadają środki, za pomocą których biegunowość płci była definiowana przez różne konwencje. Długość włosów była jedną z takich cech w Koryncie Rzymskim, jak trafnie odnotowano w 11, 14 i 15. Krótkie włosy mężczyzn to kolejna konwencja.

Co pozostało w naszej kulturze, aby sygnalizować symbol małżeństwa? Nie mamy już tak wielu ustalonych konwencji, jak kiedyś, prawda? I chciałbym również powiedzieć, aby pozbyć się średniowiecznych obrazów Jezusa, na których ma długie włosy. Rzymscy mężczyźni z I wieku mieli niechlujne włosy, zwykle z brodą, a to, co widzisz jako obrazy Jezusa, to nic więcej niż średniowieczne rekonstrukcje Leonarda da Vinci. Pozbądź się ich.

Ostatnia kula w 146. Regularne publiczne spotkania wczesnego kościoła w celu praktyk publicznych i kultowych były innym schematem niż praktyki religijne religii pogańskich. Poza specjalnymi dniami ku czci Rzymu, religia była praktykowana prywatnie w pierwszym wieku przez wielu Rzymian.

Jeśli pamiętasz Gladiatora w filmie, mieli małe bożki, które nosili przy sobie, trzymali je w kieszeniach i robili takie rzeczy. Chrześcijanie byli dziwni dla swoich pogańskich sąsiadów. Spotykali się publicznie, korporacyjnie, co tydzień.

Zebrali się i śpiewali razem. Używali politycznego terminu na swoje zgromadzenie, *ecclesia*, co było dziwną rzeczą dla religii. Nie mieli żadnej ikonicznej reprezentacji swojego boga, żadnych bożków.

Nazywali ich ateistami z tego powodu. Mogłem dodać, że jedli i pili krew Jezusa tutaj. Byli kanibalami.

Zostali oskarżeni o kanibalizm. Zgromadzony kościół został po raz pierwszy nazwany chrześcijanami przez Rzymian, jak to odzwierciedla Dzieje Apostolskie 11:26. Żydzi nie użyliby takiego określenia.

Posiada również łaciński prefiks lub sufiks, co oznacza, że używali go Rzymianie, który był używany w żargonie politycznym. Ta etykieta jest postrzeganiem wierzących w Chrystusa przez osoby z zewnątrz. To, jak grupy w starożytności postrzegają siebie i jak są postrzegane przez osoby z zewnątrz, jest fascynującym badaniem.

EP Saunders ma dobrą książkę zatytułowaną Jewish and Christian Self-Definition. Gorąco polecam jej przeczytanie. Dobrze, więc jest kilka wydarzeń kulturowych i historycznych, które Winter, Gill, Thistleton i wielu innych wydobywają na światło dzienne.

Ale tylko ci, którzy rozumieją kulturę rzymską, studiują kulturę rzymską i czytają źródła pierwotne w kulturze rzymskiej i greckiej, wykorzystują to w studiach Nowego Testamentu. Często jest to pomijane, ponieważ patrzymy na frazy, patrzymy na wewnętrzny opis i często, szczególnie w literaturze epistolarnej, nie rozumiemy znaczenia tych rzeczy, ponieważ nie mamy tła. Teraz informacje o dalszych badaniach nad kwestiami płci w rozdziale 11 1 Listu do Koryntian.

Nie będę wygłaszać wykładu na temat egalitaryzmu, komplementaryzmu i hierarchizmu. To bałagan, ale podałem ci kilka rzeczy, które ci pomogą. Na scenie amerykańskiej istnieją dwie organizacje: Council for Biblical Manhood and Womanhood oraz Christians for Biblical Equality.

Uważam, że to nadal są te strony internetowe. Jestem pewien, że tak, ale możesz wyszukać je w Google, aby dowiedzieć się, czy zmieniły adres z jakiegoś powodu. Możesz wejść na te strony internetowe i znaleźć więcej materiałów, które cię zakryją. Napisano książki, napisano artykuły, a czasopisma rozprowadzono, aby poznać poglądy każdej z tych osób.

Chciałbym tylko przypomnieć, żebyście uważali na słowo „complementarian”. Wiele osób lubi go używać, ale zrozumcie, co mówią, zanim pozwolicie im używać tego terminu zamiast hierarchii. Chrześcijanie na rzecz biblijnej równości mają to samo.

Jest mnóstwo literatury. Zanim moja Biblia trafiła do Teksasu, do tamtejszej biblioteki, miałem ponad 5000 tomów i nie mogłem zabrać wszystkiego na Florydę. Właśnie zrekonstruowałem kilka rzeczy do nauczania online.

Miałem całą zatokę, całą zatokę książek na temat debaty o płci. Już ich nie mam, a gdybym miał, to i tak nie wygłaszałbym wykładu na ten temat, okej? Ale dałem ci trochę materiałów, żebyś mógł sam to sprawdzić. Więc idź do źródeł podstawowych i ludzi, którzy mają takie poglądy.

Nie korzystaj ze źródeł wtórnych. Nie próbuj zrozumieć Council for Biblical Womanhood od kogoś, kto pisze dla Christians for Biblical Equality. Nie próbuj zrozumieć Christians for Biblical Equality od kogoś, kto pisze dla Council of Biblical Manhood and Womanhood.

Idź do końskiego pyska. Teraz, dałem ci też dwie rzeczy tylko dla twojej wygody. Jedną z nich jest rodzaj doktrynalnego oświadczenia chrześcijan o biblijnym męstwie i kobiecości.

To jest długi dokument. Zaczyna się na stronie 148. Myślę, że tak jest.

Pozwól mi sprawdzić paginację. Musiałem coś zmienić. Tak, strona 148 powinna być w twoich notatkach, ale nazywa się Danvers Statement, ponieważ spotkali się na północnym wschodzie w mieście o nazwie Danvers, a to oświadczenie zostało wydane w 1988 roku.

Byłem na spotkaniu inicjacyjnym w Nowej Anglii na corocznym spotkaniu Evangelical Theological Society, kiedy Christians for Biblical Manhood and Womanhood zostało założone i rozpoczęte. Było to spotkanie informacyjne ludzi, którzy je utworzyli. Zapytałem chrześcijan, czy Biblical Manhood and Womanhood jest tworzone, aby studiować tekst i wydobyć na światło dzienne pewne rzeczy, czy też jest tworzone, aby naciskać na jakiś program.

Na moje pytanie nie udzielono odpowiedzi. Historia pokazała nam, że można powiedzieć, że oba końce są dobre, jeśli się chce, i to byłoby prawdą, ale jest też ciężki plan, który został tu przeforsowany. Dobrze, to jest długie, długie oświadczenie.

Zaczyna się od 148 na prawie 20 stronach lub około 19 stronach aż do końca, i jest szczegółowy, więc możesz zacząć. Nie pozwól, aby szczegóły mówiły, że jeden pogląd jest lepszy od drugiego, ponieważ oświadczenie Chrześcijan na rzecz Biblijnej Równości jest dość krótkie. Mają dłuższe oświadczenia, które zamieścili w innych miejscach, ale ja podałem tylko to, co było na stronie internetowej jako ich oświadczenie wiary. Możesz to przeczytać i stamtąd wywnioskować sedno, ale będziesz musiał przejść do ich literatury, aby uzyskać pełniejszą prezentację ich poglądów.

Pod koniec tych notatek podałem Ci wybraną bibliografię. Podkreśliłem, że jest ona bardzo wybiórcza. Mam o wiele więcej niż to, co jest tutaj, ale nie ma sensu zasypywać ludzi bibliografią.

To po prostu lepszy, ważniejszy materiał. Podkreśliłem kilka rzeczy, aby wskazać, że powinieneś zacząć od nich. Na przykład James Beck i Craig Blomberg napisali książkę o dwóch poglądach na temat kobiet w postudze.

Te książki widokowe są niezwykle pomocne, ponieważ udostępniają dane do wglądu i widzisz, jak ci ludzie odpowiadają sobie nawzajem. Kiedy ludzie używają tych samych wersetów, aby powiedzieć różne rzeczy, jest to bardzo pomocne, więc gorąco polecam tego typu książki. Wayne Grudem, który jest silnym hierarchikiem, zapłacił tutaj.

Ewangelicki feminizm i biblijna prawda, analiza ponad 100 spornych kwestii. Tak więc, w książce znajdziesz opinię Wayne'a Grudema na te tematy. David Gill, tuż nad tym, znaczenie rzymskiego portretu, który ma związek z fryzurami, dla nakryć głowy w 1 Koryntian.

To dobry artykuł. Pomijam rzeczy nie dlatego, że nie są dobre, ale dlatego, że podkreśliłem kilka rzeczy. Richard Oster, oto artykuł, o którym ci wspomniałem When Men Wore Veils, podoba mi się tytuł.

To jest niezwykle ważne, żebyś to przeczytał. Ronald Pierce, Discovering Biblical Equality, Complementarity Without Hierarchy. To jest edytowana książka; zawiera mnóstwo artykułów, które powinieneś przeczytać.

Podobnie jak kolejna wyróżniona książka Johna Pipera i Wayne'a Grudema. John Piper jest również hierarchistą, Recovering Biblical Manhood and Womanhood, A Response to Evangelical Feminism. To, tona artykułów, a obie te książki są edytowane.

To są najlepsze książki, które możesz obejrzeć dla każdej ze stron. Promują swoje idee i prezentację swoich poglądów. Cynthia Thompson, jest ważna książka o fryzurach lub ważny artykuł o fryzurach.

Bruce Waltke, jest artykuł o regularnych kapeluszach, które mają zastosowanie dzisiaj. Bruce Winter, Roman Wives, Roman Widows i wiele innych rzeczy. Jest więc 1 Koryntian 11, tyle syntezy, ile mogę ci dać, aby spróbować wciągnąć cię w ten tekst.

Próbowałem dać ci pełniejsze notatki, aby to również mogło ci pomóc. Jaki fascynujący tekst. Jakie wyzwanie.

Nie myśl, że możesz sobie z tym po prostu poradzić. Musisz odrobić pracę domową. Musisz zebrać trochę literatury, zbudować sobie na jej podstawie małą bibliotekę i zabrać się do pracy, aby móc rozwinąć własne zrozumienie tych tekstów.

Ale cokolwiek robisz, najpierw uzyskaj kluczowe idee, kluczowe motywy i sam tekst w jego przepływie. Następnie rozpocznij wszystkie specjalne artykuły i książki hermeneutyczne agendy, które są niezliczoną ilością pozycji. Więc najlepsze życzenia na początku tej podróży.

Odkryjesz, że jest to całkiem interesujące i czasami całkiem zabawne, jak błyskotliwi ludzie, którzy potrafią poradzić sobie z Biblią we wszystkich jej aspektach, mogą mieć różne poglądy na tę samą Biblię, a nawet głośno się ze sobą kłócić na ten temat. Niech Bóg cię błogosławi, gdy wejdiesz w ten układ. I zobaczę cię na drugiej połowie 1 Koryntian 11 w naszym następnym wykładzie.

Proszę sprawdzić notatki. To będzie notatnik numer 13. I tam porozmawiamy o tych rzeczach.

Błogosławieństwa dla was.

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To wykład 26, 1 Koryntian 11:2-34, Odpowiedź Pawła na pytania o publiczne wielbienie. 1 Koryntian 11:2-16, Mężczyzna i kobieta w publicznym wielbieniu przed Bogiem, Część 2.